

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie T.J.

wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 5 lutego 2025 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Ostródzie.**

[WB]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. akt VIII K 730/24, Sąd Rejonowy w Elblągu wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że w przedmiotowej sprawie T.J. oskarżony jest o popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. na szkodę X.Y., która jest sędzią tego Sądu, orzekającym w Wydziale [...]. Sędziowie wnioskującego Sądu utrzymują z pokrzywdzoną relacje pozazawodowe i koleżeńskie. Powyższe okoliczności mogą w odbiorze społecznym budzić wątpliwości, czy właściwy miejscowo Sąd będzie obiektywnie rozpoznawał wniesione oskarżenie. W przekonaniu wnioskującego Sądu, dobro wymiaru sprawiedliwości i troska o to, aby rozstrzygnięciu sądowemu towarzyszyła

społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji istniejących między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości, uzasadnia wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Elblągu zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie wniesionego aktu oskarżenia przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności oskarżenia. Rozpoznanie niniejszej sprawy w sytuacji, gdy sędzia tego Sądu uzyskała status pokrzywdzonego, może w opinii społecznej wzbudzić wprowadzie bez wątplenia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o jej rozpoznaniu w sposób nieobiektywny. Obliguje to do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2010 r., IV KO 36/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 715; z dnia 7 października 2004 r., V KO 58/04, LEX nr 186473*).

Implikacją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Ostródzie.

[WB]

[a.]